

da ne pridenemo preveč terpentina, ker se potem firnež pre-slabo suši. S to pokostjo se celo uže z oljem napojeno usnje lepo in gladko pobarva. Posebno dober je za barvanje jermenja pri konjskih opravah.

Dober poliment je prva podlaga dobrega pozlačenja. Naslednji recept spada med najboljše:

280 gramov armenskega bolus-a

17 $\frac{1}{2}$ " belega voska

17 $\frac{1}{2}$ " beneškega mila (Venetianer Seife)

$\frac{1}{4}$ " grafit

18 jajčnih beljakov, katere je treba stepsti v sneg.

Vse se dobro zmeša in zdrgne.

Kmetijstvo.

Umetno zaplojevanje rib po naših vodah.

V obče se je ribarilo po naših vodah brez vsakega načrta in z malimi izjemami prav po roparsko. Vzlic zakonitim naredbam, ni bilo skoraj nobenega varstva za ribe. To in pa otrovanje rib po raznih industrijalnih zavodih, je naredilo, da so naše nekdanje zelo rodovitne vode izpraznene in da je ribištvo močno propalo. Na Kranjskem so dobili nov ribarski zakon, ki bode, ako ga bodo oblasti strogo izvrševale, preprečil nadaljno škodovanje ribištva. Z novim zakonom pa še ni vse narejeno, vsak opravičenec ribjega lova mora tudi v svojem delokrogu skrbeti, da se njegove močno iztrebljene vode od novega obilo zaplode z ribami, ki so prikladne dotičnim vodam. Ribe gospodarske vrednosti, ki pridejo v naših vodah v poštev, so pred vsem razne vrste salmonidov, kakor: sulec in potoška, jezerska, idrijska ter ameriška postrv, nadalje ščuka, krap i. dr. Ozirati se je seveda tudi na — za kranjske vode velevažnega — raka.

Kako se pa zaplode ribe v vodah? Pred vsem tem načinom, da se jim samim dá priliko se v miru naravno razmnoževati in sicer, da se jih le toliko polovi, kolikor racijonelno ribištvo dopušča, da se lovi le dorasle ribe in sicer ob času, kadar se ne drste. Zadnje dvojno sicer tudi ribiški zakon veleva. Vzlic temu se pride le počasi ali sploh ne do cilja in poslužiti se moramo umetne zaploje.

Umetno zaplojevanje se je vršilo do sedaj tem potom, da se so palagale v vodo umetno iz iker izvaljene ribice in sicer kakor hitro so povžile svoj rumenjaki ter so potrebovale druge hrane. To vlaganje se pa sme reči je skoraj popolnoma neuspešno, kajti te mlade ribice, ki se še ne znajo skrivati, imajo vse polno sovražnikov in gotovo ne pretiravamo, če trdimo, da od 1000 vloženih ribic jih povprečno niti 10 ne doraste. Starejše ribice vlagati pa do sedaj ni bilo mogoče, ker jih nismo znali vzgajati, kajti ribic, katere se so ravnokar iz iker izvalile ter so vže svoj rumenjaki povžile, nismo znali krmiti in poginile so vzlic mnogovrstni krmi, katero smo skušali polagati. To vse je pa sedaj drugače. Francozi so namreč po mnogem raziskavanju prišli na to, kakšno hrano zahtevajo ravnokar izvaljene ribice in sedaj, ko to vemo,

moremo mlade ribice imeti poljuben čas v zaprtih koritih, da toliko dorastejo, da si morejo same hrane iskati ter uhajati svojim sovražnikom. Krma takih mladih ribic sestoji iz raznih malih živalic, katere s prostim očesom komaj ali niti ne vidimo. Predaleč bi nas vodilo, ko bi na tem mestu hoteli o tem pisati, storili bomo pa to drug pot. Do jeseni vzrastejo tako umetno krmljene ribice do 12 centimetrov in več dolge, in če take vložimo v vodo, prepričani smemo biti, da jih bode gotovo tri četrtine živih ostalo ter vspevalo. Ribarski odsek kranjske kmetijske družbe ukrenil je oddajati za zaplojevanje rib po kranjskih vodah le enoletne ribice, s čemer bode gotovo dosegel najboljše vspehe. V ta namen ustanovil bode obširni riborejni zavod pod vodstvom gospoda profesorja Frankeja, čigar ime jamči za dober uspeh. V dosedanjih riborejnih napravah je pa odsek uže letos vzgojil več tisoč ameriških postrvij, katerih največe merijo sedaj, ko so stare še le 8 mesecev, uže 12 $\frac{1}{2}$ centimetrov.

Poučni in zabavni del.

Galilej.

Navada je, da praznujemo petindvajset-, petdeset- in stoletnice slavnih mož in znamenitih dogodkov. Pri takih priložnostih spominjamo se zaslug slavnih pokojnikov. Ta mesec bi tudi lahko praznovali podobno slavnost, praznovali bi lahko 250letnico slavnega moža, katerega delovanje ni imelo pomena le za eno evropsko državo, le za eden evropski narod, temveč za ves olikani svet. S tem možem začel se je važen prevrat v evropski kulturi. Pred četrtrisočletjem umrl je v vili Giojello pri pri Arcetriju na Toskanskem oče novejšega prirodoslovja Galileo Galilej. Komu ni znano, kako velicega pomena je prirodoslovje za novejši kulturni razvoj. Razvoj prirodoslovja imamo zahvaliti za železnice in brzojav, ki so popolnem preobrazile evropsko življenje. Res, da Galilej ni izumil niti hlapona niti brzojava, ali on je pokazal pot, po kateri smo prišli do tega smotra. Njegovo delovanje je privabilo več drugih mož, da so se začeli baviti s prirodoznanstvom in jeli opazovati prirodo. Mi mislimo, da svojim čitateljem ustrezemo, če jim priobčimo kratek životopis tega moža.

Isti dan leta 1564., dne 18. februvarja, ko je umrl v Rimu veliki slikar Mihaelangelo Buonarroti, je v Pizi zagledal luč sveta Galileo Galilej. Njegov oče, Vincenzio di Michelangelo Galilej je bil plemenit Florentinec, njegova mati Julija je pa bila iz starega rodu Ammanati.

Otroška leta preživel je Galilej v Pizi, potem se je s stariši preselil v Florencijo. Njegov oče bil je učen glasbenik, ki se je pečal posebno s teorijo glasbe. Naš učenjak je imel mlajšega brata, Mihaela Angela in pa sestre Virginijo in Livijo. Njegov oče ni bil premožen in je torej gledal, da hitro preskrbi svoje otroke. Mladi